

Bilag til F. t. L. om Spare- og Laanekasser.

Forstand formel, f. Eks. en Bestemmelse om, at Størrelsen af Udlaansrenten bestemmes af Bestyrelsen; idet Udlaansrentens Størrelse naturligt vil være og bør være i overvejende Grad afhængig af Konjunkturerne paa Pengemarkedet, ikke ment det hensigtsmæssigt i Lovforslaget at optage en hertil sigtende Bestemmelse.

Til § 7.

Kommissionen tillægger de i denne Paragraf foreslaaede Bestemmelser meget afgørende Betydning, idet efter Kommissionens Formening en væsentlig Del af de sørgelige Erfaringer, de senere Aar have bragt paa Sparekassevirksomhedens Omraade, skyldes, at der har manglet tilsvarende Bestemmelser i den gældende Sparekasselov.

Saaledes som ovenfor i Motivernes almindelige Del bemærket har Kommissionen anset den nugældende ganske ukontrollerede Adgang til Fornylse ved Selvsupplering af Sparekassernes Direktion (Foretningstørelse) eller Bestyrelse for mindre betryggende. Man har foreslaaet et ubetinget Forbud imod, at Selvsupplering af Direktionen fremtidig finder Sted; hvad Valget af Bestyrelsen angaar, har Kommissionens Flertal, som bemærket, ikke ment at kunne gaa til Forbud mod Valg ved Selvsupplering; man har ment, at Farerne ved saadan Supplering i meget betydelig Grad formindskes ved de af Kommissionen foreslaaede Bestemmelser, *hvorefter* Antallet af Bestyrelsesmedlemmer i de selvsupplerende Kasser skal udgøre mindst 7, *hvorefter* Indenrigsministeriet til hver saadan Kasses Bestyrelse vælger mindst et Medlem, og *hvorefter* de af Bestyrelsen foretagne Valg ikke have Gyldighed, forinden de ere stadfæstede af Ministeriet. Som det fremgaar af det vedtrykte Bilag A, er Forholdet for Tiden det, at adskillige af de Kasser, hvis Styrelse fornys ved Selvsupplering, ere organiserede saaledes, at Ledelsen udelukkende er lagt i Hænderne paa en enkelt Selskabsmyndighed, der snart kaldes Bestyrelse, snart Direktion. Da det er en Selvfølge, at der ikke kan lægges Vægt paa den Betegnelse, der ifølge Vedtægterne er givet vedkommende Organ, vil Kommissionens forslag medføre, at alle saadanne Kasser maa ændre deres Organisationsform saaledes, at Ledelsen fremtidig henlægges til to forskellige Selskabsmyndigheder. Nogen synderlig Vanskelighed vil dette imidlertid ikke volde de nævnte Instituter, idet de ville fyldestgøre Lovens Fordringer ved — udover den af

Regeringen udnævnte Repræsentant — at forøge Antallet af Medlemmer i den nu eksisterende Ledelse til det for Bestyrelsen i Loven fastsatte Minimumstal og ved at lade den saaledes udvidede Bestyrelse, der kan fornys ved Selvsupplering, vælge Direktionen.

Kommissionens Flertal har anset det nødvendigt at træffe ret snævre Grænser for den Adgang, der gives Medlemmer af en Sparekasses Bestyrelse eller Direktion til at kavere for Laan, der ydes af Kassen, eller til for sig selv at erholde Laan af Kassen. Flertallet har ikke været blindt for, at Fastsættelsen af saadanne Grænser i mange Tilfælde, navnlig overfor Kasser med et mere begrænset Omraade, hvor ikke blot vedkommende Bestyrelsesmedlems Kolleger i Bestyrelsen, men „hver Mand i Sognet eller Amtet“ kender ham og hans Soliditet, kan virke unødigt kategorisk; det drejer sig imidlertid her om et Enten-eller, idet en Sondring efter Flertallets Formening er umulig at drage, og man har derfor i Sikkerhedens Interesse ment at burde gaa til Forslaget om Indførelsen af de strenge Bestemmelser.

Det er Kommissionen bekendt, at Sparekasser i adskillige Tilfælde have paadraget sig Vanskeligheder ved, at Medlemmer af Bestyrelse eller Direktion have deltaget i Behandlingen eller Afgørelsen af Anliggender af væsentlig økonomisk Betydning for dem selv eller deres nærmeste; det skulde vel i og for sig synes at burde betragtes som en Selvfølge, at en Sparekassedirektør f. Eks. ikke selv deltager i en Beslutning om, at der af den Kasse, i hvis Ledelse han har Del, bevilges ham et Laan; Erfaringen har imidlertid vist, at der ikke fra alle Sider har hersket den rette Forstaaelse af disse Forhold, og Kommissionen har derfor ment at burde foreslaa de i § 7, 3die—5te Stykke, omhandlede Bestemmelser, der tilsigte at fastslaa de rette Grænser mellem Fællesinteresser og Særinteresser paa dette Omraade.

Foreningen af Stillingen som Medlem af Ledelsen af en Sparekasse og af en Bank eller et andet lignende Pengeinstitut medfører Farer — saaledes som de senere Aars Erfaringer oftere i tilstrækkelig tydelig Grad have vist. Alle Medlemmer af Kommissionen have under Hensyn hertil anset det paakrævet at foreslaa Indførelsen af Bestemmelser, der i udstrakt Maalestok forbyde saadan Forening. Idet Foreningen af Stillingen som Medlem af Bestyrelsen og af Direktionen for en Sparekasse ligeledes efter Kommissionens Formening ikke